Pregaria.cat

Entrada

Ens falta una dada

Aquesta filla meva ens té absolutament desorientats, a mi i a la seva mare. Resulta que tres cops per setmana, els dilluns, dimecres i divendres, cap a les 11 de la nit surt de casa i torna com a mínim a les 5 de la matinada. Quan torna es nota que fa tot el possible per no fer soroll, i a les 7, com cada dia, sona el seu despertador i s'aixeca com si res. Té 25 anys i és ben lliure. Algun cop que li hem preguntat, ens diu que té feina, i ja està. Jo quan arriba mai en desperto, però la meva dona té un són molt fluix i la sent.... Com que des de fa una temporada sabem que té una mena de company pensem que va a casa seva.. Però ens ho diria. Sempre li hem respectat la seva vida i sempre ens ha explicat el que fa... però aquesta mena d'absència per unes hores, i a la nit!! ens fa patir. Què en pensa, Vostè, de tot plegat?

Realment trobo una mica desconcertant que no us ho vulgui dir. És una noia senzilla, confiada, directa i molt treballadora. Aquestes sortides, segur que tenen una explicació. Com a amic vostre d'entrada us dic que no patiu. Encara que sé que patireu igualment.. Si es tractés d'una altra pensaria moltes coses i no totes bones. Però... ella? Mireu, faré un esforç i la seguiré i després si sé alguna cosa ja us la comunicaré.

Moltes gràcies, ets un bon amic. Ja ho sabíem que ens ajudaries. Per a nosaltres has estat sempre com un àngel de la guarda.

Han passat tres setmanes i he fet la meva feina. Quan surt va directa al garatge del carrer Nàpols i agafa la moto. L'he seguida a distància i sempre fa al mateix. Para a una cantonada del carrer Autonomia, a Badalona. Es veu que té la clau d'una casa molt modesta, per cert, i entra. Parlant amb la fleca que hi ha a sota he sabut que en aquesta casa hi viu una dona molt gran, invàlida, i que no té ningú. Es veu que un grup d'amigues fan torns i no la deixen sola a les nits. La vostra filla hi col·labora. Des de que van començar -faci fred faci calor, no fallen mai. Aquesta velleta té una sort immensa. Jo crec que no us ho ha dit perquè sap que confieu completament en ella i és d'aquelles que no li agrada que la mà esquerra sàpiga el que fa la dreta.

Moltes gràcies, de tot cor. La nostra filla que es diu Maria és com Sant Josep que estava desconcertat perquè li mancava una dada. Precisament avui ho hem escoltat a la missa.

(Quina dada em manca a mi per donar-me confiadament a Déu i ja no dubtar? ..... per Nadal la sabrem altra vegada: Déu és amb nosaltres)

Jesús Renau sj.